Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 17. Warszawa, dnia 12 czerwca 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 85, poleconą 1 zł. 25 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących pedlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III-ci, która wynosi zł. 5.00.

Organizacja władz.

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 kwietnia 1928 r.

w sprawie zmian w organizacji kas skarbowych w okręgu administracyjnym izby skarbowej we Lwowie.

Na zasadzie art. 4 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się istniejące w okręgu administracyjnym izby skarbowej we Lwowie kasy skarbowe we Lwowie i na ich miejsce uruchamia się dwie równorzędne kasy skarbowe, a mianowicie: Kasę Skarbową I we Lwowie oraz Kasę Skarbową II we Lwowie.

§ 2. Dotychczasowe agendy zniesionych kas skarbowych przechodzą na terytorjalnie właściwe nowoutworzone kasy skarbowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 maja 1928 r. Nr. 56, poz. 531).

Opłaty stemplowe.

216.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

151. *(art. 111).* „Pełnomocnicy", o których mowa w art. 4 rozporządzeń Prezydenta Rz. P. z dn. 1 lutego 1927 r. o zniesieniu służebności (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz, 74 i 75) oraz w art, 19 ustawy o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) nie są pełnomocnikami w rozumieniu prawa prywatnego, lecz są przedstawicielami uczestników organizacji przymusowej, powołanymi do działania drogą wyborów lub nawet (w postępowaniu scaleniowem) drogą nominacji (art. 21 ustawy o scalaniu gruntów); są zatem organami prawa publicznego. Pisma, stwierdzające legitymacje tych „pełnomocników" nie podlegają opłacie stemplowej. (L. D. V. 3896/6/28).

152. *(art. 134).* Jeżeli uiszczono opłatę w wysokości 0,1% względnie 3 zł., przewidzianą w ustępie drugim art. 134 u. o. s. od pisma, stwierdzającego umowę w przedmiocie otwarcia kredytu i wymieniającego zarazem *termin*, do którego ma trwać stosunek otwartego kredytu, to pismo, stwierdzające *przedłużenie* terminu tego, a sporządzone najpóźniej w dniu, następującym bezpośrednio po upływie terminu pierwotnego, zasadniczo nie podlega opłacie jako „zmieniające istniejący już stosunek, przy którego pisemnem stwierdzeniu uiszczono należną opłatę stemplową" (art. 4 u. o. s.). Podlega jednak opłacie w wysokości 3 zł., przewidzianej w art. 139 u. o. s., jeżeli je sporządzono lub uwierzytelniono sądownie lub notarjalnie albo (na obszarze, na którym obowiązuje prawo cywilne rosyjskie), zgłoszono do rejestracji.

Pismo, stwierdzające przedłużenie pierwotnego terminu trwania otwartego kredytu, a sporządzone później niż w dniu następującym bezpośrednio po upływie terminu pierwotnego, podlega opłacie, przewidzianej w ustępie drugim art. 134 u. o. s. (L. D. V. 4235/6/28).

153. *(art. 136).* Jeżeli sporządzono oblig (art. 114 — 116), stwierdzający umowę pożyczki i następnie dłużnik *w osobnem piśmie* potwierdza odbiór kwoty, wymienionej w obligu, to pismo takie *nie* podlega opłacie stemplowej. Do istoty bowiem obligu, stwierdzającego pożyczkę, należy stwierdzenie w nim, że dłużnik otrzymał sumę pożyczoną (walutę pożyczkową). Do pisma zatem, które ponownie stwierdza fakt otrzymania waluty pożyczkowej, nie ma zastosowania rozdział dwudziesty ósmy u. o. s. (a mianowicie na mocy ustępu drugiego art. 136, który wyraźnie wyłącza z zakresu tego rozdziału pisma, wymienione w art. 114 — 116); pismo takie, — jako zgodne co do treści z obligiem jest wolne od opłaty na mocy art. 3 u. o. s.

Potwierdzenie odbioru kwoty, wypłaconej z tytułu zdyskontowania wekslu, jeżeli ta kwota przewyższa 50 zł., podlega opłacie w wysokości 20 gr., przewidzianej w art. 136. Nie ma zastosowania punkt 11, artykułu 137, (który zwalnia od opłaty „pokwitowanie, stwierdzające uiszczenie sumy należnej na mocy wekslu"), gdyż suma, wymieniona w wekslu, nie należy się jeszcze osobie, która przedstawiła weksel do dyskonta, (bo jeszcze nie nadszedł termin płatności) i nie należy się od tej osoby, która weksel do dyskonta przyjęła.

Ustęp poprzedni stosuje się również wówczas, gdy weksel przedstawił do dyskonta nie remitent (t. j. osoba, na której zlecenie, lub na której rzecz weksel jest płatny) ani też indosatarjusz, ale akceptant wekslu trasowanego lub wystawca wekslu własnego, składając zarazem upoważnienie, wystawione przez remitenta lub indosatarjusza. To upoważnienie — gdy suma należna z tytułu zdyskontowania wekslu, przewyższa 500 zł. — podlega opłacie w wysokości 1 zł., gdy należność nie wynosi więcej niż 500 zł., upoważnienie jest wolne od opłaty (art. 111, ustęp drugi oraz art. 112, punkt 10) (L. D. V. 1878/6/28).

Przepisy celne.

217.

OBWIESZCZENIE Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 15 maja 1928 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie obrabiarek (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 465) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniony „Związek Eksportowy Przemysłu Metalowego Przetwórczego", Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 120 z dn. 25 maja 1928 r., poz. 197).

218.

OBWIESZCZENIE
Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 15 maja 1928 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie żelazocjanków, błękitów oraz ługu potasowego (Dz. U. R. P. Nr. 47,poz. 467) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniona „Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej" w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(„Monitor Polski" Nr. 120 z dnia 25 maja 1928 r., poz. 198).

219.

OBWIESZCZENIE.
Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 15 maja 1928 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie barwników.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie barwników (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 466) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostaje upoważniona „Sekcja Eksportowa przy Związku Przemysłu Chemicznego Rzeczypospolitej Polskiej" w Warszawie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Monitor Polski Nr. 121 z dnia 26 maja 1928 r. poz. 200).

220.

OBWIESZCZENIE
Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 15 maja 1928 r.

o wykazie związków eksportowych, uprawnionych do wydawania zaświadczeń w myśl § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

W wykonaniu § 4 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 4 kwietnia 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 464) podaje się do wiadomości, że do wystawiania zaświadczeń, zgodnie z postanowieniami § 2 wzmiankowanego rozporządzenia, zostają upoważnione: „Związek Eksportowy Polskiego Przemysłu Włókienniczego" w Łodzi oraz „Związek Eksporterów Przemysłu Włókienniczego" w Bielsku.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) ***E. Kwiatkowski.***

(Monitor Polski z dnia 26 maja 1928 r. Nr. 121, poz. 201).

Przepisy o instytucjach bankowych.

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 5 maja 1928 r.

o zmianie Statutu Banku Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 2 i 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 477) oraz na podstawie § 108 Statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 46, poz. 478) — zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 13 Statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 46, poz. 478) otrzymuje brzmienie następujące:

„Na podstawie udzielanych w myśl niniejszego statutu pożyczek, zabezpieczonych na hipotekach miejskich i wiejskich oraz nieruchomościach fabrycznych (§ 38), Bank wydawać będzie listy zastawne, na podstawie zaś udzielonych pożyczek komunalnych, kolejowych oraz przemysłowych — obligacje komunalne, kolejowe względnie bankowe.

Zarówno pożyczki udzielone w listach zastawnych i zabezpieczone na hipotekach ziemskich i miejskich oraz nieruchomościach fabrycz-

nych, jak i pożyczki udzielone w obligacjach komunalnych kolejowych oraz bankowych i zabezpieczone bądź hipotecznie bądź w inny sposób wskazany w niniejszym statucie — stanowią odrębne masy majątkowe, służące na zabezpieczenie praw posiadaczy listów zastawnych względnie obligacyj komunalnych, kolejowych oraz bankowych poszczególnych seryj względnie zamkniętych emisyj.

Listy zastawne i obligacje komunalne, kolejowe i bankowe wydaje się na okaziciela z zapewnieniem ich posiadaczom wypłaty odsetek i kapitału pod warunkami, wyszczególnionemi w listach zastawnych, względnie obligacjach".

§ 2. Paragraf 30 tegoż statutu otrzymuje brzmienie następujące:

„Na obszarze mocy obowiązującej prawa o ustaleniu własności dóbr nieruchomych o przywilejach i hipotekach z dnia 26 kwietnia 1818 r. (Dz. Pr. V 295), zaciągający pożyczkę zeznaje jednostronnie akt wypłaty, wszakże pełnomocnik Banku jest obowiązany stawić się, gdy wypłata następuje z wezwania. Wypłata rzeczywista, o ile nie następuje z wezwań — jest dokonywana w lokalu Banku.

Przeciwko takiej wypłacie, stwierdzonej poświadczonym notarjalnie podpisem dłużnika, zarzut nieuiszczenia waluty nie jest dopuszczalny.

Bliższe przepisy o sposobie wypłaty pożyczki określi regulamin, wydany przez Radę Nadzorczą.

Wpisy hipoteczne, dokonane na rzecz Banku z tytułu udzielonych pożyczek, zarówno w listach zastawnych, jako też w obligacajch, stanowią wyłącznie zabezpieczenie tych listów względnie obligacyj, przyczem wzmianka ta ma zawierać szczegółowe określenie emisji.

O ile wpis dotyczy listów zastawnych względnie obligacyj, które stanowią zamkniętą emisję, odnośna wzmianka w księgach hipotecznych ma określić tę emisję jako zamkniętą i wyraźnie stwierdzać, że wpis pożyczki Banku służy na wyłączne zabezpieczenie listów zastawnych, względnie obligacyj, pochodzących z tej zamkniętej emisji".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 24 maja 1928 r. Nr. 56, poz. 532).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

222.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. 8492.

Zaliczki na uposażenie.

Warszawa, dn. 11 maja 1928 r.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów Państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 370), oraz na zasadzie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) — zarządzam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu, co następuje:

I. Bezprocentowe zaliczki na uposażenie mogą być udzielane zgodnie z wyżej powołanemi przepisami funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., sędziom i prokuratorom, oficerom zawodowym i tym oficerom rezerwy, zatrzymanym w czynnej służbie, którzy zostali zakwalifikowani na oficerów zawodowych, oraz szeregowym zawodowym.

Z pośród osób wyżej wymienionych wyłącza się od prawa do zaliczki te, które: a) pozostają w stanie nieczynnym względnie w stanie rozporządzalności, b) są zawieszone w pełnieniu służby, c) pozostają na urlopie bezpłatnym oraz d) którym wypowiedziano stosunek służbowy.

II. Zaliczki mogą być udzielane w zasadzie tylko na pokrycie wydatków, spowodowanych chorobą proszącego, chorobą lub śmiercią tych członków rodziny, do których utrzymania proszący jest prawnie obowiązany, na spłatę długów, powstałych bez winy proszącego, w wypadku utraty niezbędnych ruchomości, na pokrycie wydatków, związanych z zawarciem związku małżeńskiego przez proszącego, jego dzieci ślubne, uprawnione, przysposobione oraz pasierbów, w wypadkach powiększenia się rodziny, na koszty odbycia podróży naukowych, ogłoszenia pracy naukowej, jak również na koszty nabycia własnego mieszkania. W wyjątkowych wypadkach mogą być przyznawane zaliczki również na cele konsumcyjne, jak np. na zakup ubrania, obuwia, opału na zimę itp.

W wypadkach innych, niż wymienione w poprzednim ustępie, mogą być udzielane zaliczki tylko wyjątkowo za uprzednią zgodą Ministerstwa Skarbu, w razie istnienia okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

III. Uwzględnienie prośby o udzielenie zaliczki zależne jest od udowodnienia przez proszącego, że w danym wypadku ma miejsce jedna z wymienionych w p. II okoliczności.

IV. Zaliczkę na uposażenie przyznaje się w złotych do wysokości nieprzekraczającej 3-miesięcznego uposażenia.

Za podstawę obliczenia przyjmuje się uposażenie, przysługujące na zasadzie art. 3, 4, 37 ust. 1, 47 ust. 1, 48 ust. 2, 49 ust. 2, 54 ust. 1, 62 ust. 1 i 118 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz art. 4, 5, 8 i 25 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107), przy uwzględnieniu postanowień art. 8 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. o uzupełnieniu prowizorjum budżetowego na czas od 1 października do 31 grudnia 1926 r. i o prowizorjum budżetowem na czas od 1 stycznia do 31 marca

1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 23 stycznia 1928 r. w sprawie podwyższenia uposażenia wojskowych zawodowych i oficerów rezerwy ,zatrzymanych w czynnej służbie (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42). Ponadto uwzględnia się przy obliczaniu zaliczki dodatek mieszkaniowy.

Zaliczka udzielona na cele konsumpcyjne nie może przekraczać jednomiesięcznego uposażenia.

Wysokość zaliczki zależna jest od udowodnienia przez proszącego potrzeby uzyskania zaliczki w takiej właśnie wysokości.

V. Zwrot zaliczki, udzielonej w wysokości, nieprzekraczającej jednomiesięcznego uposażenia, następuje w nie więcej niż 6-ciu, zaliczki, udzielonej w wysokości nieprzekraczającej dwumiesięcznego uposażenia, w nie więcej niż 12, zaś zwrot zaliczki w wymiarze wyższym w nie więcej niż 24 bezpośrednio po sobie następujących ratach miesięcznych.

Raty zaliczki potrąca się z uposażenia, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po przyznaniu zaliczki.

W wyjątkowych wypadkach, szczegółowo uzasadnionych, zaliczka może być udzieloną przed ostateczną spłatą poprzedniej zaliczki.

VI. Przyznawanie zaliczek osobom, pełniącym służbę we władzach naczelnych służy tymże władzom z wyjątkiem kierowników tych władz, którym zaliczki przyznaje Prezes Rady Ministrów. Przyznawanie zaliczek osobom pełniącym służbę przy władzach i urzędach niższych instancyj służy władzom podległym bezpośrednio władzy naczelnej, z wyjątkiem kierowników tych władz, którym przyznaje zaliczki władza naczelna.

W wypadkach gdy chodzi o udzielenie zaliczki przed spłatą połowy zaliczki poprzedniej, przyznawanie zaliczek należy zawsze do władzy naczelnej.

VII. W wypadkach rozwiązania stosunku służbowego należy zaległe raty zaliczki potrącić w całości względnie zażądać zwrotu zaliczki w całości.

VIII. W razie śmierci przed spłatą zaliczki dług z powyższego tytułu obciąża spadkobierców do wysokości odziedziczonego majątku zgodnie z przepisami obowiązujących ustaw cywilnych.

IX. W sprawie umorzenia nieściągalnych rat zaliczek na uposażenie obowiązują postanowienia okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 21 listopada 1923 r. L: 1220/DB/8, uzupełnionego okólnikami Ministerstwa Skarbu z dnia 4 lutego 1925 r. L: 4376/DB/1 oraz z dnia 24 listopada 1927 r. L: D.III.2665/1 z tą zmianą, że kwoty umorzone obciążać winny kredyty na uposażenie.

X. Kontrola regularnych spłat zaliczek należy do obowiązków władz asygnujących uposażenie służbowe.

XI. Okólnik Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. Nr. 544 w sprawie zaliczek na uposażenie uchyla się.

Prezes Rady Ministrów:
w. z. (—) *K. Bartel.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 1628/1.

Warszawa, dn. 30 maja 1928 r.

Odpis.

Wszystkim Izbom Skarbowym, Dyrekcjom Ceł oraz Wydziałowi Skarbowemu Województwa Śląskiego w Katowicach

do wiadomości i zastosowania się.

(—) *Małek.*
Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 1628/1.

Warszawa, dn. 30 maja 1928 r.

Wszystkim Departamentom i Urzędom Ministerstwa Skarbu, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz wszystkim Wydziałom Departamentu Budżetowego

w/m.

do wiadomości i wydania dalszych zarządzeń.

(—) *Małek.*
Naczelnik Wydziału.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 41559. 6.VI.28. 7500.